

Visita Pastoral al Secà de Sant Pere

El Sr. Bisbe ha visitat la nostra parròquia, Verge dels Pobres, i estem molt contents!

La Visita Pastoral s'ha desenvolupat entre els dies 30 de novembre i 4 de desembre. En general, la gent ha manifestat estar contenta que hagi tornat el Sr. Bisbe, Joan Piris, a visitar el nostre barri, fent-se present entre nosaltres.

Després de participar en l'Eucaristia dominical, amb més gent de lo habitual, ha passat per tots els grups parroquials (el Consell Parroquial, la Catequesi, la Pastoral Social, la Vida Creixent,

els adolescents i joves, els malalts..., i per d'altres del barri com l'AA.VV, els jubilats, els equips directius dels centres educatius, l'àrea de la dona i l'associació de Síndrome de Down), amb els quals ha dialogat en un bon clima, fent-se, com sempre, molt proper i obert i, sobretot, molt pastor i intel·ligible. Cada grup ha explicat el que fa, la seva il·lusió i constància, malgrat les dificultats actuals degudes a la indiferència religiosa.

La gent, més que presentar-li dificultats i problemes, després de comentar breument com va la vida de la comunitat parroquial, ha preguntat curiositats. Amb el grup d'adolescents i joves va parlar molt animadament i va compartir i contestar les qüestions i dubtes que li plantejaven.

Pensem i valorem que la Visita del nostre pastor i germà Joan Piris, bisbe de Lleida, ha estat molt profitosa.

Lourdes Gilgado

47a Jornada Mundial de la Pau

«**L**a fraternitat, fonament i camí per a la pau» és el tema de la 47a Jornada Mundial de la Pau 2014 que acabem de celebrar.

El papa Francesc ha triat com a tema del seu primer missatge per a aquesta Jornada: la fraternitat. Des de l'inici del seu ministeri com a Bisbe de Roma, el Papa ha subratllat la importància de superar la «cultura del descart» i promoure la «cultura de la trobada», per avançar en la consecució d'un món més just i pacífic. També assenyala que «davant els múltiples drames que afecten la família dels pobles: pobresa, fam, subdesenvolupament, conflictes bèl·lics, migracions, contaminació, desigualtat, injustícia, crim organit-

zat i fonamentalismes, la fraternitat és fonament i el camí per a la pau».

AJUDANT A VIURE

Se'ns ha manifestat, manifestem-lo

Comencem aquest any les nostres reflexions dominicals a les portes de la solemnitat de l'Epifania, que és la «manifestació» de Jesús als pagans en la figura d'aquells tres personatges arribats de l'Orient llunyà i que ha donat peu a tan variades celebracions a les nostres comunitats i als nostres carrers. Totes elles amb un denominador comú molt interessant: una festa associada a la idea de regal i d'il·lusió, compartida per grans i petits. I és que Jesús ha estat el més gran regal de Déu a la nostra humanitat.

Certament, a dia d'avui, les nostres realitats culturals, socials i eclesials són molt complexes i, de vegades, ambigües, però aquest és el nostre present. I és el temps oportú en el que els cristians som cridats a manifestar la fe en Jesucrist «llum del món», intentant promoure una adhesió global a la seva persona i fent present l'Evangeli i la seva força humanitzadora. I no ho hem de fer només criticant o lamentant-nos, o encara menys, de manera prepotent com els qui han d'ensenyar a uns altres (que sempre i únicament han d'aprendre), sinó compartint l'experiència d'haver trobat Jesús i tot allò que aquest fet ha aportat a les nostres vides. Això ens demana superar l'anèmia del nostre catolicisme i les seves inèrcies, i més, davant els grans interrogants dels nous escenaris.

Hi ha qui ha comparat la nostra situació amb la necessitat de desembussar desaigües: quan als nostres carrers hi ha desaigües embussats, la pluja forma basses i així roman fins que no descobreix una escletxa per on circular... Seria bo identificar els possibles embussos en el nostre viure cristià que estan dificultant la circulació del nostre testimoni, la manifestació lliure i explícita de la nostra fe i de la nostra pertinença eclesial.

Com afirma expressament el missatge final del Sínode sobre l'Evangelització (2012), per tal d'evangelitzar cal tenir persones i comunitats evangelitzades, i fa una crida a la nostra conversió perquè la debilitat dels deixebles de Jesús pesa sobre la credibilitat de la missió. Conscients del fet que el Senyor és el guia de la història i que, per tant, el mal no tindrà la darrera paraula, els bisbes inviten els cristians a vèncer la por amb la fe i a mirar el món amb serenitat i coratge perquè, tot i les seves contradiccions i reptes, continua essent el món que Déu estima. Per tant, res de pessimisme: la globalització, la secularització i els nous escenaris de la societat, les migracions, amb les seves dificultats i sofriments, cal que siguin oportunitat d'evangelització. Perquè no es tracta de trobar noves estratègies per difondre l'Evangeli com un producte de mercat, sinó de redescobrir les maneres amb les quals les persones s'apropen a Jesús.

La nostra esperança és «certesa» fundada sobre la promesa de Déu que ens assegura que la història s'orienta cap a «cel nou i terra nova» (Apoc 21,1). Aquesta certesa és la que ens ha de cremar per dins i ha de sostenir el nostre testimoni en l'Església i en el món.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **ÀNGEL ASURMENDI**

Memòries de Don Bosco

L'any 1873, Giovanni Bosco va escriure els seus records sobre els inicis de l'Oratori. Va elaborar una obra autobiogràfica, empeltada de la seva pròpia evolució espiritual que ara, tot coincidint amb l'inici del bicentenari del seu naixement, Edebé ha publicat en català. *Memòries de l'Oratori* és acostar-se al cor de Don Bosco i al seu estil pedagògic i evangelitzador. Àngel Asurmendi és provincial dels salesians de la Inspectoria de Barcelona.

Què ens transmet Don Bosco en les seves memòries?

La passió d'un capellà diocesà del Piemont per respondre a les necessitats dels joves; la creativitat de l'Església en anunciar una Bona Nova als necessitats: que se sentin estimats. La convicció que quan es vol evangelitzar i educar els joves la resposta passa pels mateixos joves; un estil educatiu que atén la globalitat de la persona...

Com és la seva espiritualitat?

Don Bosco proposa viure la vida de cada dia des de Déu. Centra la seva proposta a fer bé el que li toca a cadascú, viure l'Eucaristia i la reconciliació amb naturalitat, estar sempre alegres i dedicar-se als que més ho necessiten. L'Església ha reconegut exemples de santedat en els joves que va educar.

Què es proposen, de cara al bicentenari?

El nostre rector major, Pascual Chávez, diu que «és una oportunitat de respondre amb generositat a la vocació rebuda i amb fidelitat creativa als reptes que avui ens planteja el nostre carisma salesià». Podríem parlar de tornar a Don Bosco en la persona, la pedagogia i l'espiritualitat.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

L'adoració dels mags d'Orient

Difficilment una altra narració bíblica ha estimulat tant la fantasia, però també la recerca i la reflexió, com el relat dels *Mags d'Orient*, un relat que l'evangelista Mateu fa venir immediatament després de la notícia del naixement de Jesús.

Davant de l'Infant reial, els Mags practiquen la *proskýnesis*, és a dir, es prosternen davant seu. Aquest és l'homenatge que es dona a un Rei-Déu. A partir d'això també s'expliquen després els dons que els Mags ofereixen. No són regals pràctics, que en aquell moment potser haurien estat útils per a la Sagrada Família. Els dons expressen la mateixa cosa que la *proskýnesis*: són un reconeixement de la dignitat reial d'Aquell a qui són oferts. Or i encens són esmentats també en Isaïes 60,6 com a dons d'homenatge que seran oferts al Déu d'Israel per part dels pobles.

En els tres dons, la tradició de l'Església hi ha vist representats —amb algunes variants— tres aspectes del misteri de Crist: l'or es referiria a la reialesa de Jesús; l'encens, al Fill de Déu; i la mirra, al misteri de la seva Passió. Així, el misteri de la Creu, mitjançant la mirra, queda novament relacionat amb la reialesa de Jesús i es preannuncia de manera misteriosa la seva mort i la seva resurrecció. Quan al matí del primer dia de la setmana les dones van al sepulcre per realitzar la unció del cos, Jesús ja havia ressuscitat, ja no tenia necessitat de la mirra com a mitjà contra la mort, perquè la vida mateixa de Déu havia vençut la mort.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

Cuatro necesidades básicas

Los niños tienen pocas necesidades, pero las pocas que tienen debemos satisfacerlas sin ninguna excusa ni dejadez. Aquí tiene las cuatro necesidades básicas de los niños:

- Compañía: porque se sienten solos muy a menudo.
- Actividad: porque si no hacen algo se aburren con frecuencia.
- Seguridad: porque tienen miedo a un mundo que es para ellos desconocido.
- Diálogo: porque hay muchas cosas que ignoran y quieren preguntar.

¿Podemos complacerles? ¡Y tanto! Dándoles una buena dosis de lo que yo llamo la vitamina T, de *tiempo*, de dedicación a los hijos, con dulzura, cercanía, atención, participación...

No es complicado. Sólo hay que proponerse dedicarles tiempo, aunque sea poco (porque a menudo no hay para más), pero, eso sí, que sea de la máxima calidad. Y la calidad se demuestra por el interés que pongamos por sus cosas. Por lo que nos cuentan con su incipiente lenguaje y por lo que hacen, interesándose por sus actividades. No lo dude: ¡es la mejor inversión de tiempo que puede hacer en la vida!

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Gaudí, un arquitecte universal

El domini de la forma geomètrica i la plàstica és insuperable, però no una forma morta sinó viva, sempre amb la tercera dimensió, que és el moviment. La riquesa i la varietat de recursos fan de Gaudí un arquitecte amb un llenguatge universal. I en la mesura que integra el discurs arquitectònic d'Orient i Occident, el seu llenguatge és, des del punt de vista cristià, ecumènic.

I encara, aquest llenguatge s'alimenta de la natura, la seva mestra i guia, s'inspira en els arbres i els minerals, en l'ésser humà i en les muntanyes. Quin poble de la terra viu al marge de la natura? L'art de Gaudí trenca fronteres conceptuals i, per això, cada dia hi ha davant la Sagrada Família una filera de gent de cultures i religions molt diverses que reconeix la basílica com a quelcom propi. Això assenyala un futur per a la Sagrada Família.

Gaudí és un místic cristià que fa reposar la seva arquitectura sobre els símbols del misteri que ell creu i confessa: sobre la Trinitat, sobre Jesucrist, sobre l'Església i els sagraments, sobre la moral cristiana i universal. El llenguatge del dogma cristià s'universalitza gràcies a la *traducció* a unes formes plàstiques de respir universal.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 6. □ † Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe.
- 7. □ Dimarts** [1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17. 23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe.
- 8. □ Dimecres** [1Jn 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les.
- 9. □ Dijous** [1Jn 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.
- 10. □ Divendres** [1Jn 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22a]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).
- 11. □ Dissabte** [1Jn 5,5-13 / SI 147 / Lc 5,12-16]. Sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beata Anna M. Janer, fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell.
- 12. □ † Diumenge vinent**, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Ac 10,34-38 / Mt 3,13-17]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucçí, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient:

«El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat".

»M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvol·la decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 24,1-4.12-16)

La sabiduría hace su propio elogio, se gloria en medio de su pueblo. Abre la boca en la asamblea del Altísimo y se gloria delante de sus Potestades. En medio de su pueblo será ensalzada y admirada en la congregación plena de los santos; recibirá alabanzas de la muchedumbre de los escogidos y será bendita entre los benditos. Entonces el Creador del universo me ordenó, el Creador estableció mi morada: habita en Jacob, sea Israel tu heredad. Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y no cesaré jamás. En la santa morada, en su presencia ofrecí culto y en Sión me estableció; en la ciudad escogida me hizo descansar, en Jerusalén reside mi poder. Eché raíces en un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad.

▶ Salmo responsorial (147)

R. *La Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén, / Alaba a tu Dios, Sió: / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con la flor de harina; / él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

Sant Joan Evangelista (Fragment del seu evangeli aquest diumenge). Pintura de Berruguete, Capella Reial (Granada)

[Aquesta imatge parla](#)

▶ Lectura de la carta del apòstol San Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya.

Por eso yo, que he oído hablar de vuestra fe en el Señor Jesús y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mi oración, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del Santo Evangelio según San Juan (Jn 1,1-18)

En el principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la Palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió. La Palabra era la luz verdadera, que alumbraba a todo hombre.

Al mundo vino y en el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios. Y la Palabra se hizo carne, y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad.

COMENTARI

El missatge central de l'Evangeli segons Joan

El pròleg de l'Evangeli de Joan és un himne a Jesús com a Paraula de Déu que ha aparegut entre els humans. I ha aparegut de tal forma que hem pogut contemplar el seu esclat diví (la seva glòria, Jn 1, 14). No solament hem contemplat la seva glòria sinó que «tots nosaltres n'hem rebut un do que sobrepassa el do de la primera aliança» (1,16). Amb altres paraules, el pròleg és un himne dels qui han acollit i contemplat Jesús. Per tant, no estem davant d'un himne al qui és la Paraula, al marge de Jesús. No tenim en el pròleg de l'Evangeli de Joan una mirada al misteri de Déu en si mateix («Déu no l'ha vist mai ningú», 1,18), ni tampoc

al qui és la Paraula, que és Déu, al marge de Jesús. El pròleg és un himne a Jesús com a revelació de Déu (1,18).

El que diem és molt rellevant perquè, aleshores, Jesús existeix des de sempre en l'àmbit de Déu, com a Paraula que és de Déu. Ell és el projecte que Déu ha tingut des de sempre, que s'ha atansat i manifestat en el seu naixement entre els humans. Per tant, l'encarnació no és venir a redreçar un pla malmès pel pecat dels humans. L'encarnació ha estat el projecte de Déu des de sempre i no és una *solució d'emergència* per refer un pla que no ha arribat a bon port per la mancança humana. La teologia de l'Evangeli de Joan és una teologia de caire positiu que desplaça un horitzó universal de beno-

lença i magnanimitat extraordinàries en qualsevol cas.

El pròleg de l'Evangeli de Joan és, per tant, una introducció a la lectura de l'existència humana de Jesús com a manifestació d'un amor de Déu a la humanitat que no està condicionat per l'actitud dels humans. Déu estima el món i els humans incondicionalment i des de sempre. I això no depèn de les actuacions de la humanitat, ni tampoc depèn del fet que els humans ens ho haguem guanyat. La missió del qui és «fill» (1,18) és la manifestació més clara que Déu estima el món i els humans sense condicions. Aquest és el missatge central de l'Evangeli de Joan i és també el missatge de Nadal.

Oriol Tuñi, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització *Gaudium et Spes*

L'àrea d'Evangelització *Gaudium et Spes* neix amb la voluntat d'acollir entitats que, d'una o altra manera, tenen com a objectiu principal compartir la Bona Nova en la nostra societat i més enllà. En formen part una quinzena d'entitats. Un bon nombre d'aquestes representen a grups de persones que s'uneixen per revisar la seva vida a la llum de l'Evangelí, utilitzant diferents mètodes. Un altre gruix d'entitats el formen diverses delegacions diocesanes que duen a terme l'evangelització en sectors especialitzats.

El fet de seure tots al voltant d'una mateixa taula facilita mirar-nos als ulls i descobrir que qui tenim al costat està treballant en la mateixa direcció que nosaltres. Posant en comú allò que som, ens enriqueim. Al mateix temps, aquest fet destapa dificultats comunes des de les quals podem col·laborar, mirant d'arribar allà on un sol no ho pot fer.

Els arxiprestats articulen l'organització territorial diocesana. Les àrees no poden prescindir d'aquesta realitat. Per això, actualment estem en un procés de veure quines són les necessitats dels arxiprestats i què els hi podem oferir des de l'àrea d'Evangelització.

Mònica Cabezuolo

Recés d'Advent de les persones de Vida Consagrada

El matí del dissabte 30 de novembre, abans de començar l'Advent, es van trobar els religiosos i re-

ligioses de les diferents comunitats de la diòcesi de Lleida al Santuari de Santa Teresina. La comunitat dels Carmelites els va acollir a casa seva.

Després de la rebuda i d'un generós esmorzar, la doctora Montserrat Esquerda, delegada diocesana de Pastoral de la Salut, els va fer una xerrada amb el títol de «L'acompanyament del sanador ferit», que va ajudar a la reflexió i va propiciar un diàleg enriquidor. La ponent va acabar la seva exposició amb el següent pensament de sant Agustí: «Lo que hagas, hazlo de tal manera que a quien hablas, oyéndote, CREA, creyendo, ESPERE y esperando, AME.»

Després d'una estona de pregària personal, es va compartir la celebració de l'Eucaristia a la nova capella del Santuari.

Acte de cloenda del Cicle de Nadal

- Diumenge 12 de gener de 2014
- A les 11.30 h del matí
- A l'Auditori Municipal Enric Granados

Pastoral de la Salut

El dimarts dia 3 de desembre, la Delegació de Pastoral de Salut de Lleida ha organitzat una jornada de formació per a tots els voluntaris que treballen i atenen espiritualment els malalts als hospitals, residències, domicilis, i que els porten la comunió. El tema ha estat el de «Ministres Extraordinaris de la Comunió».

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

- **Dilluns, 6 de gener. Epifania del Senyor.**
- **Dimecres, 8 de gener:**
—IREL, inici del curs: «Xarxes socials i Evangelització.»
- **Dissabte, 11 de gener:**
—IREL, inici del curs d'Animadors de Comunitat.

La part més teòrica ha anat a càrrec de Mn. Gerard, liturgista i responsable de l'àrea de Litúrgia del Bisbat, mentre la part més Pastoral i pràctica, a càrrec del Sr. Bisbe Joan Piris.

Entre moltes de les coses que allí s'han dit, podríem destacar que «hem de sentir-nos enviats a portar el Cos de Crist, en nom de l'Església i, en particular, ser nomenats pel bisbe de la Diòcesi. Tenint sempre la màxima cura, decoro i coherència, tractant amb tota tendresa i respecte tant al malalt, l'avi, i l'impedit, com a qui entreguem i portem a aquestes persones, que és Jesús, Nostre Senyor».

Els malalts sempre estan exempts de tot protocol, norma o rigor. Ells mateixos són el cos sofrent del Crist. Els participants han intervingut activament, preguntant i demanant aclariments. Agraïm als dos ponents la seva dedicació, disponibilitat i presència, i als presents la seva participació.

Lourdes Gilgado

AYUDANDO A VIVIR

Se nos ha manifestado, manifestémoslo

Empezamos este año nuestras reflexiones dominicales a las puertas de la solemnidad de la Epifanía, que es la «manifestación» de Jesús a los paganos en la figura de aquellos tres personajes llegados del lejano Oriente y que ha dado pie a tan variadas celebraciones en nuestras comunidades y en nuestras calles. Todas ellas con un denominador común muy interesante: una fiesta asociada a la idea de regalo y de ilusión compartida por grandes y pequeños. Y es que Jesús ha sido el mayor regalo de Dios a nuestra humanidad.

Ciertamente, en la actualidad, nuestras realidades culturales, sociales y eclesiales son muy complejas y, a veces, ambiguas, pero este es nuestro presente. Y es el tiempo oportuno en el que los cristianos estamos llamados a manifestar la fe en Jesucristo «luz del mundo», intentando promover una adhesión global a su persona y haciendo presente el Evangelio y su fuerza humanizadora. Y no debemos hacerlo sólo criticando o lamentándonos o, aún menos, de manera prepotente como quienes han de enseñar a los demás (que siempre y

únicamente deben aprender), sino compartiendo la experiencia de haber encontrado a Jesús y todo lo que este hecho ha aportado a nuestras vidas. Esto nos pide superar la anemia de nuestro catolicismo y sus inercias, y más, ante los grandes interrogantes de los nuevos escenarios.

Hay quien ha comparado nuestra situación con la necesidad de desatascar desagües: cuando en nuestras calles hay desagües atascados, la lluvia forma charcos y así permanece hasta que descubre una rendija por donde circular... Sería bueno identificar los posibles atascos en nuestro vivir cristiano que están dificultando la circulación de nuestro testimonio, la manifestación libre y explícita de nuestra fe y de nuestra pertenencia eclesial.

Como afirma expresamente el mensaje final del Sínodo sobre la Evangelización (2012), para evangelizar hay que tener personas y comunidades evangelizadas, y hace una llamada a nuestra conversión porque la debilidad de los discípulos de Jesús pesa sobre la credibilidad de la misión. Consientes del hecho de que el Señor es el guía de la

historia y que, por tanto, el mal no tendrá la última palabra, los obispos invitan a los cristianos a vencer el miedo con la fe y a mirar el mundo con serenidad y coraje porque, a pesar de sus contradicciones y retos, sigue siendo el mundo que Dios ama. Por tanto, nada de pesimismo: la globalización, la secularización y los nuevos escenarios de la sociedad, las migraciones, con sus dificultades y sufrimientos, deben ser oportunidad de evangelización. Porque no se trata de encontrar nuevas estrategias para difundir el Evangelio como un producto de mercado, sino de redescubrir los modos con los que las personas se acercan a Jesús.

Nuestra esperanza es «certeza» fundada sobre la promesa de Dios que nos asegura que la historia se orienta hacia «un cielo nuevo y una tierra nueva» (Apoc 21,1). Esta certeza es la que nos ha de quemar por dentro y sostener nuestro testimonio en la Iglesia y en el mundo.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737